

26 decembrie – 1 ianuarie

O criză de identitate

Textul de memorat: „*Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*” (Isaia 1:18)

Pierdut în țara uitării. Dacă mergi cu mașina pe un drum de țară din Irlanda, mărginit de garduri vii, te poți trezi cu drumul blocat de o cireadă de vaci care merg agale spre casă după o masă rumegată bine. Chiar dacă niciun proprietar de vite nu este cu ele, fiecare va merge la grajdul stăpânului ei. Va ști unde să meargă și cine îi este stăpânul.

Dacă un băiețel se rătăcește de mama lui într-un magazin și strigă: „Am pierdut-o pe mami!”, s-ar putea ca el să nu știe exact unde se află el sau mama lui, dar, dintre toate mamele care sunt în magazin, el va ști care este mama lui, este una singură.

Cu tristețe o spun, spre deosebire chiar și de vacile irlandeze (cu atât mai mult de băiețelul pierdut), iudeii au uitat că ei îi aparțineau Domnului, Dumnezeului lor din cer, și, astfel, și-au pierdut adevărata lor identitate de popor al legământului: „Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea. Boul își cunoaște stăpânul și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său, dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine” (Isaia 1:2,3).

Săptămâna aceasta vom analiza lucrarea lui Dumnezeu de a-Și restaura poporul.

Duminică, 27 decembrie – „Ascultați, ceruri!” (Isaia 1:1-9)

Cartea lui Isaia se prezintă pe scurt prin identificarea autorului (fiul lui Amoț), a sursei soliei lui (o vedenie) și a subiectului (Iuda și capitala sa, Ierusalimul, în timpul domniei a patru regi). De asemenea, tema arată și cine sunt cei cărora se adresează profetul, și anume, poporul țării lui din timpurile în care a trăit el. Isaia li se adresează iudeilor, vorbindu-le despre starea și destinul lor.

Prin faptul că îi menționează pe regii în vremea cărora și-a desfășurat activitatea, Isaia restrânge audiența și leagă cartea de evenimentele istorice și politice ale unei anumite perioade. Acest cadru temporal ne îndreaptă către raportul din 2 Împărați 15-20 și 2 Cronici 26-32.

1. Care este esența mesajului din pasajul de mai jos? Ce spune Domnul? Cum a fost văzută această idee de-a lungul întregii istorii sacre? S-ar putea spune același lucru și despre biserica de astăzi? Isaia 1:2

Solia lui Isaia începe prin cuvintele: „Ascultați, ceruri, și ia aminte pământule” (compară cu Deuteronomul 30:19; 31:28). Domnul nu vrea să spună că pământul și cerul pot să audă și să înțeleagă, ci, mai degrabă, Isaia spune astfel pentru a accentua mesajul.

Când un împărat din Orientul Antic Apropiat, de exemplu, un împărat hitit, încheia un tratat politic cu un conducător inferior, el îi invoca pe zeii lui ca martori pentru a sublinia că orice încălcare a înțelegerii avea să fie în mod sigur văzută și pedepsită. Însă când Împăratul împăraților a făcut un legământ cu israeliții în zilele lui Moise, El nu s-a adresat altor zei ca martori. Fiind singurul Dumnezeu adevărat, El a făcut apel la ceruri și la pământ ca să împlinească rolul acesta (Deuteronomul 4:26).

2. Citește Isaia 1:1-9. Fă o listă a păcatelor lui Iuda și a urmărilor lor. De ce se făcea vinovat Iuda și ce s-a întâmplat? Ce speranță găsim în versetul 9?

Luni, 28 decembrie – Ritualuri religioase nefolositoare (Isaia 1:10-17)

3. De ce crezi că a folosit Isaia imaginea Sodomei și a Gomorei? Ce voia să sublinieze Domnul? Isaia 1:10

4. Ce îi spune Domnul poporului Său? De ce a respins El închinarea care Îi era adusă? Isaia 1:11-15

Mâinile care aduceau jertfe și se ridicau în rugăciune erau „pline de sânge”, adică erau vinovate de violență și de asuprire (Isaia 1:15; 58:3,4). Prin purtarea urâtă față de ceilalți oameni din poporul legământului, conducătorii manifestau dispreț față de Ocrotitorul tuturor israeliților. Păcatele împotriva fraților lor erau păcate împotriva Domnului.

Bineînțeles, Însuși Domnul instituisese sistemul lor de închinare (Leviticul 1-16) și desemnase Templul din Ierusalim ca locul cel mai potrivit pentru închinare (1 Împărați 8:10,11). Dar ritualurile au fost menite să funcționeze în cadrul legământului pe care Dumnezeu îl făcuse cu acești oameni. Legământul lui Dumnezeu cu Israel a făcut posibil ca El să locuiască printre ei în sanctuar. Așadar, jertfele și rugăciunile aduse acolo erau valabile doar dacă ei manifestau credincioșie față de Dumnezeu și față de legământ. Oamenii care aduceau jertfe fără să se pocăiască de faptele rele făcute față de ceilalți îndeplineau niște ritualuri false, mințeau. Prin urmare, jertfele lor nu doar că nu erau valabile, dar constituiau un păcat! Îndeplinirea ritualurilor arăta că ei erau loiali, dar comportamentul lor dovedea că au rupt legământul.

5. Citește Isaia 1:16,17. Ce îi poruncește Domnul poporului Său să facă? Cum se potrivesc aceste versete cu ceea ce a spus Domnul Isus mai târziu, consemnat în Matei 23:23-28?

Ce mesaj putem găsi pentru noi în textele acestea și în contextul lor?

Marti, 29 decembrie – „Veniți totuși să ne judecăm” (Isaia 1:18)

6. Citește de mai multe ori versetul (dar și versetele dinainte pentru a înțelege contextul) și scrie ce crezi tu că vrea Domnul să spună aici. Isaia 1:18

Dumnezeu a adus dovezi evidente că iudeii erau vinovați de încălcarea legământului (Isaia 1:2-15) și a făcut apel la ei în vederea unei reforme (vers. 16,17). Apelul acesta sugerează că există speranță. Ce sens ar avea să îl îndemni pe un criminal condamnat la moarte să-și schimbe căile? Cum poate un condamnat la moarte să-l ocrotească pe cel asuprit, să facă dreptate orfanului și să o apere pe văduvă? Dar, când Dumnezeu spune: „Veniți totuși să ne judecăm” (vers. 18), încă putem vedea cum Domnul dorește să stea de vorbă cu copiii Lui, cum caută încă să-i determine să se pocăiască și să se întoarcă de la căile lor rele, indiferent cât de căzuți erau.

Domnul spune: „De vor fi *păcatele voastre ... roșii ca purpura, se vor face albe...*” De ce sunt păcatele roșii? Roșul este culoarea „sângelui” (vina sângelui) de pe mâinile vinovaților (Isaia 1:15). Prin contrast, albul este culoarea purității, a nevinovăției. Dumnezeu Se oferă să-i schimbe. Același limbaj a folosit și împăratul David când a strigat către Domnul să-l ierte de păcatul lui de a o fi luat pe Bat-Şeba și de a-l fi omorât pe bărbatul ei (Psalmii 51:7,14). În Isaia 1:18, judecata lui Dumnezeu este o ofertă de iertare pentru poporul Său!

7. Ce legătură este între iertarea oferită de Domnul și schimbarea lor? Isaia 1:18; Isaia 44:22

Înțelegem acum de ce cuvintele de avertizare sunt atât de aspre. Domnul nu Își leapădă poporul, ci vrea să-l aducă înapoi la Sine. Oferta Sa de iertare este argumentul cel mai puternic în favoarea apelului Său către popor de a se curăți de păcate (Isaia 1:16,17). Iertarea Sa face posibilă transformarea lor prin puterea Lui. Aici vedem semintele „noului legământ” profetizat în Ieremia 31:31-34, în care iertarea este temelia unei relații cu Dumnezeu în virtutea unei inimi noi. Pornim cu o datorie pe care niciodată nu o vom putea plăti. Dar, din starea smerită de recunoaștere a nevoii noastre de iertare, vom fi gata să acceptăm tot vrea Dumnezeu să ne dea.

Miercuri, 30 decembrie – Cele mai bune roade sau sabia (Isaia 1:19-31)

8. Ce temă apare în versetele de mai jos, care se regăsește în toată Biblia? Isaia 1:19-31

Observă structura logică din Isaia 1:19,20. *Dacă* alege să fie ascultător de Dumnezeu, poporul va mânca cele mai bune roade ale țării (vers. 19). Prin contrast, *dacă* refuză oferta Sa de iertare și restaurare și se răzvrătește împotriva Lui, Iuda va fi înghițit de sabie (vers. 20). Alegerea este a omului. Așadar, aceste versete conțin o binecuvântare și un blestem condiționate.

Isaia 1 repetă și aplică cuvintele consemnate de Moise în Deuteronomul 30:19,20, în vremea când a fost făcut legământul cu poporul lui Israel.

9. Gândește-te la cuvintele lui Moise care spune că nu există cale de mijloc. De ce există doar o singură opțiune pentru noi? De ce nu poate fi niciun fel de compromis?

Cuvintele acestea sunt o sinteză a seriei de avertizări, binecuvântări și blesteme care finalizează instituirea legământului din Deuteronomul 27 - 30 (compară cu Leviticul 26). Acest legământ conține elemente legate de (1) aducerea-aminte a ceea ce făcuse Dumnezeu pentru ei; (2) condiții (porunci) care să fie păzite pentru ca legământul să fie păstrat; (3) trimitere la martori și (4) binecuvântări și blesteme care să îi avertizeze pe oameni despre ce urma să se întâmple dacă încălcau condițiile legământului.

Cercetătorii au descoperit că aceste elementele apar în aceeași ordine în tratatele politice ale altor popoarelor ale vremii, precum hitiții. Așadar, în legământul Său cu israeliții, Dumnezeu a folosit o variantă pe care o puteau înțelege și care trebuia să le întipărească puternic în minte natura și consecințele relației în care alegeau să intre. Avantajele legământului erau uimitoare, dar, dacă Israel încălca înțelegerea, era mai rău pentru el decât oricând.

În umblarea ta cu Dumnezeu, au fost situații în care te-ai bucurat sau ai suferit consecințele alegerilor tale?

Joi, 31 decembrie – Cântarea de dragoste prevestitoare de rău (Isaia 5:1-7)

10. Citește cântarea din Isaia 5:1-7. Care este semnificația acestei pilde?

Dumnezeu explică înțelesul pildei doar la sfârșit, în versetul 7. Cu ajutorul pildei, El îi ajută pe oameni să privească la ei înșiși în mod obiectiv ca să-și recunoască adevărata lor stare. Dumnezeu a folosit în mod eficient această abordare cu împăratul David (2 Samuel 12:1-13). Numind această cântare „cântarea de dragoste”, Dumnezeu descoperă de la bun început care este motivația Lui față de popor. Relația Sa cu israeliții își are originea în caracterul Său, care este dragoste (1 Ioan 4:8). El așteaptă, în schimb, un răspuns al dragostei. Dar, în loc de „struguri buni”, are parte de „struguri sălbatici”, care, în ebraică înseamnă „lucruri care miros urât”.

11. Ce vrea să spună Domnul prin cuvintele din versetul 4?

Când noi păcătuim, Dumnezeu nu ne desparte imediat de El, retrăgându-Și ocrotirea și nimicindu-ne. Cu răbdare, El ne mai dă o șansă să fim iertați (2 Petru 3:9). El nu-l îndepărtează pe niciun om care răspunde mesajului Său, ci face apel atâta timp cât mai este speranță că va primi un răspuns. El nu Se împacă imediat cu refuzul nostru, pentru că știe că suntem neștiutori și amăgiți de păcat. Dar, dacă nu ajunge nicăieri cu noi, El acceptă alegerea noastră și ne lasă să rămânem pe calea pe care am ales să fim (Apocalipsa 22:11).

Dacă respingem în mod repetat apelurile lui Dumnezeu făcute prin Duhul Sfânt, putem ajunge la un punct fără întoarcere (Matei 12:31,32). Este periculos să-I întoarcem spatele lui Dumnezeu (Evrei 6:4-6). El nu poate să facă mai mult, pentru că ne respectă libertatea de a alege.

Gândește-te la textul din Isaia 5:4, în lumina crucii. Cum poate jertfa de la cruce să ne întărească
Studiu Biblic, Trim. I, 2021 – Isaia

Vineri, 1 ianuarie – Un gând de încheiere

Referindu-se la Isaia 1:4, Ellen G. White a scris: „Pretinsul popor al lui Dumnezeu se despărțise de El, își pierduse înțelepciunea și își pervertise mintea. Acești oameni nu puteau să vadă mai departe, pentru că uitaseră că fuseseră curățați de vechile lor păcate. Ei au umblat fără liniște și fără nicio țintă în întuneric, căutând să ștergă din mintea lor amintirea libertății, a siguranței și a fericirii din starea lor de dinainte. S-au afundat în tot felul de nebunii obraznice și nesăbuite, s-au împotrivit providenței lui Dumnezeu și au adâncit vina care era deja asupra lor. Ei au luat aminte la învinuirile lui Satana împotriva caracterului divin și L-au reprezentat pe Dumnezeu ca fiind nemilos și neiertător.” - *CBAZȘ*, vol. 4, p. 1137

Rezumat: Când copiii lui Dumnezeu Îl uită și iau binecuvântările Lui ca pe un lucru care li se cuvine, Dumnezeu le reamintește că sunt răspunzători față de legământul încheiat cu El. Plin de milă, El le arată starea lor, îi avertizează de consecințele dezastruoase ale abandonării ocrotirii Sale și îi îndeamnă să Îl lase să-i vindece și să le curățească inima.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Plângerile lui Ieremia 2 – Ezechiel 3

1. Despre a cui rană se spune că este „mare ca marea”?
2. Ce anume n-ar fi crezut niciunul dintre locuitorii lumii?
3. Care sunt cele trei metafore prin care sunt descriși copiii lui Israel, la care era trimis profetul?
4. Ce stare sufletească avea profetul atunci când spune că l-a răpit Duhul?

Evanghelizare, Secțiunea 10, subcapitolul „În teritorii noi”

5. Unde erau folosite, până la epuizare, resursele pastorale?